

NAŘÍZENÍ

EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

(ES) č. 1072/2009

ze dne 21. října 2009

o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy (přepřacované znění)

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 72)

Ve znění:

- >M1 Nařízení Komise (EU) č. [612/2012](#) ze dne 9. července 2012 (Úř. věst. L 178, 10.7.2012, s. 5)
- >M2 Nařízení Rady (EU) č. [517/2013](#) ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1)

Opraveno:

- >C1 Oprava (Úř. věst. L 322, 21.11.2012, s. 10 (1072/2009))

VB

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 71 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V nařízení Rady (EHS) č. [881/92](#) ze dne 26. března 1992 o přístupu na trh silniční přepravy zboží uvnitř Společenství na území nebo z území členského státu nebo procházející územím jednoho nebo více členských států⁽³⁾, nařízení Rady (EHS) č. [3118/93](#) ze dne 25. října 1993, kterým se stanoví podmínky, za nichž může dopravce nerezident provozovat vnitrostátní silniční přepravu zboží uvnitř členského státu⁽⁴⁾, a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady [2006/94/ES](#) ze dne 12. prosince 2006 o zavedení společných pravidel pro určité druhy silniční přepravy zboží⁽⁵⁾ je potřeba provést několik podstatných změn. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by uvedené právní předpisy měly být přepřacovány a začleněny do jediného nařízení.

(2) Zavedení společné dopravní politiky vyžaduje mimo jiné i stanovení společných pravidel pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy na území Společenství a stanovení podmínek, za nichž může podnikatel v silniční nákladní dopravě - nerezident provozovat přepravní služby uvnitř členského státu. Tato pravidla je nutno stanovit tak, aby přispívala k hladkému fungování vnitřního dopravního trhu.

(3) Aby byl ve Společenství zajištěn soudržný rámec pro mezinárodní silniční nákladní dopravu, mělo by se toto nařízení vztahovat na veškerou mezinárodní dopravu na území Společenství. Na dopravu ze členských států do třetích zemí se nadále ve značné míře vztahují dvoustranné dohody mezi členskými státy a danými třetími zeměmi. Toto nařízení by se proto nemělo použít na část jízdy provedenou na území členského státu nakládky nebo vykládky, pokud nebyly mezi Společenstvím a příslušnými třetími zeměmi uzavřeny nezbytné dohody. Mělo by se však vztahovat na průjezd přes území jakéhokoli členského státu.

(4) Zavedení společné dopravní politiky vyžaduje odstranění všech omezení >C1 vůči poskytovateli dopravních služeb, která < se zakládají na státní příslušnosti nebo na skutečnosti, že tato osoba je usazena v jiném členském státě, než ve kterém mají být tyto služby poskytovány.

(5) Za účelem hladkého a bezproblémového dosažení uvedeného cíle by měl být stanoven přechodný režim kabotáže, dokud nebude dokončena harmonizace trhu silniční nákladní dopravy.

(6) Postupné dokončení jednotného evropského trhu by mělo vést k odstranění omezení přístupu na domácí trhy členských států. Je ovšem třeba zohlednit účinnost kontrol a vývoj pracovních podmínek daného povolání, harmonizaci předpisů mimo jiné v oblasti prosazování práva a poplatků za užívání silnic a právní předpisy v sociální oblasti a v oblasti bezpečnosti. Komise by měla pečlivě sledovat situaci na trhu i výše uvedenou harmonizaci, a bude-li to vhodné, měla by

navrhnout další otevření domácích trhů silniční dopravy, včetně kabotáže.

(7) Podle směrnice [2006/94/ES](#) nepodléhají určité druhy přepravy povolení Společenství ani jiným povolením k přepravě. V rámci organizace trhu podle tohoto nařízení by měl být zachován systém, kdy některé z těchto typů přeprav nepodléhají z důvodu jejich zvláštní povahy licenci Společenství ani žádnému jinému přepravnímu povolení.

(8) Podle směrnice [2006/94/ES](#) se na přepravu zboží vozidly s největší přípustnou hmotností od 3,5 tuny do 6 tun vztahovala výjimka, pokud jde o požadavek licence Společenství. Pravidla Společenství v oblasti silniční nákladní dopravy se však obecně uplatňují na vozidla s největší přípustnou hmotností vyšší než 3,5 tuny. Proto by se toto nařízení mělo přizpůsobit všeobecné oblasti působnosti pravidel Společenství v oblasti silniční dopravy a mělo by stanovit výjimku pouze pro vozidla s největší přípustnou hmotností nepřekračující 3,5 tuny.

(9) Mezinárodní silniční nákladní doprava by měla podléhat licenci Společenství. Na podnikatelích v silniční nákladní dopravě by se mělo požadovat, aby v každém svém vozidle uchovávali opis licence Společenství, s cílem usnadnit kontroly ze strany donucovacích orgánů, obzvláště kontroly vně členského státu, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen. Za tímto účelem je nezbytné upřesnit vzhled a další náležitosti licence Společenství a jejích opisů.

(10) Silniční kontroly by měly být vykonávány bez přímé či nepřímé diskriminace na základě státní příslušnosti či země usazení podnikatele v silniční dopravě nebo země registrace vozidla.

(11) Měly by být stanoveny podmínky vydávání a odebírání licencí Společenství, druhy přeprav, na které se vztahují, jejich doba platnosti a pravidla jejich použití.

(12) Mělo by být rovněž zavedeno osvědčení řidiče, aby členské státy mohly účinně kontrolovat, zda jsou řidiči ze třetích zemí v souladu s právními předpisy zaměstnání nebo dáni k dispozici podnikateli v silniční nákladní dopravě odpovědnému za přepravu.

(13) Podnikatelům v silniční nákladní dopravě, kteří jsou držiteli licence Společenství podle tohoto nařízení, a podnikatelům v silniční nákladní dopravě oprávněným k provozování určitých typů mezinárodní nákladní dopravy by mělo být povoleno dočasně a v souladu s tímto nařízením provádět vnitrostátní přepravní služby v rámci členského státu, aniž by v něm měli sídlo nebo byli jinak usazeni. >C1 Pokud jsou takové kabotážní přepravy prováděny, měly by podléhat < právním předpisům Společenství, například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [561/2006](#) ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy⁽⁶⁾, a vnitrostátním právním předpisům platným pro určité oblasti v hostitelském členském státě.

(14) Měla by být přijata ustanovení, která umožní zasáhnout v případě závažného narušení daných dopravních trhů. Za tímto účelem je nezbytné zavést vhodný rozhodovací postup a sbírat potřebné statistické údaje.

(15) Aniž jsou dotčena ustanovení Smlouvy týkající se práva usazování, kabotáž je službou, kterou podnikatelé v silniční nákladní dopravě poskytují v členském státě, v němž nejsou usazeni, a neměla by být zakázána, pokud se neprovádí způsobem, který vede ke vzniku trvalé nebo nepřetržité činnosti v tomto členském státě. Pro účely vynucování tohoto požadavku by měla být četnost kabotáže a doba, po kterou může být prováděna, jasněji vymezena. Dříve se takové vnitrostátní přepravní služby povolovaly dočasně. V praxi pak bylo obtížné zjistit, jaké služby jsou povoleny. Je proto zapotřebí zavést jasná a snadno vnitřně použitelná pravidla.

(16) Tímto nařízením nejsou dotčena ustanovení týkající se silniční přepravy dováženého nebo vyváženého zboží uskutečňované jako jeden úsek kombinované dopravy, která jsou obsažena ve směrnici Rady [92/106/EHS](#) ze dne 7. prosince 1992 o zavedení společných pravidel pro určité druhy kombinované přepravy zboží mezi členskými státy⁽⁷⁾. Na vnitrostátní cesty uskutečňované po silnici v rámci hostitelského členského státu, které nejsou součástí kombinované dopravy podle směrnice [92/106/EHS](#), se vztahuje definice kabotáže, a proto by měly splňovat požadavky tohoto nařízení.

(17) Na podniky v dopravě provádějící kabotáž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady [96/71/ES](#) ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb⁽⁸⁾.

(18) Za účelem provádění účinných kontrol kabotáže by donucovací orgány hostitelských členských států měly mít přístup alespoň k údajům z nákladních listů a ze záznamového zařízení v souladu s nařízením Rady (EHS) č. [3821/85](#) ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě⁽⁹⁾.

(19) Členské státy by měly vzájemně spolupracovat za účelem řádného uplatňování tohoto nařízení.

(20) Je potřeba co nejvíce snížit množství administrativních formalit, aniž se zruší kontroly a sankce, které zaručují řádné uplatňování a účinné prosazování tohoto nařízení. Za tímto účelem by se měla vyjasnit stávající pravidla týkající se odejmutí licence Společenství a tato pravidla by měla být důraznější. Současná pravidla by se měla upravit tak, aby umožnila ukládat účinné sankce za závažná porušení předpisů v hostitelském členském státě. Sankce by měly být nediskriminační a přiměřené vzhledem k závažnosti porušení. >C1 Proti jakýmkoli uloženým sankcím by mělo být možné < podat opravný prostředek.

(21) Členské státy by měly zaznamenávat do vnitrostátního elektronického rejstříku podniků silniční dopravy veškeré případy závažného porušení předpisů ze strany podnikatelů v silniční nákladní dopravě, které vedly k uložení sankce.

(22) Členské státy by s cílem podpořit a usnadnit výměnu informací mezi vnitrostátními orgány měly k výměně příslušných informací využívat národní kontaktní místa zřízená podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [1071/2009](#) ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě⁽¹⁰⁾.

(23) Opatření nezbytná k provádění tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady [1999/468/ES](#)

ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽¹¹⁾.

(24) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přizpůsobení příloh I, II a III tohoto nařízení technickému pokroku. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou podle článku 5a rozhodnutí [1999/468/ES](#).

(25) Členské státy by měly přijmout nezbytná opatření k provedení tohoto nařízení, zejména opatření týkající se účinných, přiměřených a odrazujících sankcí.

(26) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zajištění soudržného rámce pro mezinárodní silniční nákladní dopravu ve Společenství, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na mezinárodní silniční nákladní přepravu pro cizí potřebu prováděnou na území Společenství.

2. V případě přepravy z členského státu do třetí země a naopak se toto nařízení vztahuje na část jízdy provedenou průjezdem přes území jakéhokoli členského státu. Nepoužije se na část jízdy provedenou na území členského státu nakládky nebo vykládky, pokud není uzavřena nezbytná dohoda mezi Společenstvím a danou třetí zemí.

3. Do uzavření dohod uvedených v odstavci 2 nejsou tímto nařízením dotčena:

a) ustanovení dvoustranných dohod mezi členskými státy s dotyčnými třetími zeměmi vztahující se k přepravě z členského státu do třetí země a naopak;

b) ustanovení dvoustranných dohod mezi členskými státy vztahující se k přepravě z členského státu do třetí země a naopak, která buď na základě dvoustranného povolení, nebo liberální právní úpravy umožňují provádět nakládku a vykládku v členském státě podnikatelům v silniční nákladní dopravě, kteří nejsou v daném členském státě usazeni.

4. Toto nařízení se použije na vnitrostátní silniční nákladní přepravu, kterou dočasně provozuje podnikatel v silniční nákladní dopravě - nerezident podle kapitoly III.

5. Následující druhy přeprav a jízdy bez nákladu s takovou přepravou související nepodléhají licenci Společenství ani jinému povolení k přepravě:

a) přeprava poštovních zásilek v rámci univerzální služby;

b) přeprava poškozených nebo havarovaných vozidel;

c) přeprava nákladu vozidly, jejichž největší přípustná hmotnost, včetně největší přípustné hmotnosti přípojného vozidla, nepřesahuje 3,5 t;

d) přeprava nákladu vozidly, pokud splňuje tyto podmínky:

i) přepravovaný náklad je ve vlastnictví podniku nebo je jím prodáván, kupován, pronajímán, najímán, vyráběn, získáván, zpracováván nebo opravován,

ii) účelem jízdy je převezení nákladu z nebo do podniku nebo jeho přemístění uvnitř podniku, popř. mimo podnik, a to pro jeho vlastní potřebu,

iii) motorová vozidla používaná pro takovou přepravu jsou řízena personálem zaměstnaným dotyčným podnikem nebo tomuto podniku poskytnutým na základě smluvního závazku,

iv) vozidla přepravující náklad patří podniku, byla jím koupena na úvěr nebo je má podnik v pronájmu, za předpokladu, že v poslední uvedeném případě tato vozidla splňují podmínky směrnice Evropského parlamentu a Rady [2006/1/ES](#) ze dne 18. ledna 2006 o užívání vozidel najatých bez řidiče pro silniční přepravu zboží⁽¹²⁾,

av) taková přeprava je pouze pomocnou činností v rámci celkové činnosti podniku;

e) přeprava léků, zdravotnických přístrojů a vybavení, jakož i dalšího materiálu pro poskytování pomoci v naléhavých případech, zejména při živelních pohromách.

5. První pododstavec písm. d) bod iv) se nepoužije na náhradní vozidlo během krátkodobé poruchy běžně používaného vozidla.

6. Ustanoveními odstavce 5 se nemění podmínky, za nichž jednotlivé členské státy udělují svým státním příslušníkům oprávnění pro činnosti uvedené v daném odstavci.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí

- 1) "vozidlem" samostatné motorové vozidlo registrované v některém členském státě nebo souprava vozidel, u které je alespoň motorové vozidlo registrováno v některém členském státě, pokud jsou určeny výlučně pro nákladní přepravu;
- 2) "mezinárodní přepravou"
  - a) jízda vozidla s nákladem, při které leží výchozí a cílové místo ve dvou různých členských státech, s průjezdem nebo bez průjezdu jedním či více členskými státy nebo jednou či více třetími zeměmi;
  - b) jízda vozidla s nákladem, při které výchozí místo leží v jednom členském státě a cílové místo v třetí zemi nebo naopak, s průjezdem nebo bez průjezdu jedním či více členskými státy nebo jednou či více třetími zeměmi;
  - c) jízda vozidla s nákladem mezi třetími zeměmi s průjezdem po území jednoho nebo více členských států nebo
  - d) jízda bez nákladu související s přepravami uvedenými v písmenech a), b) a c);
- 3) "hostitelským členským státem" členský stát, v němž podnikatel v silniční nákladní dopravě provozuje svou činnost, jiný než členský stát, v němž je tento podnikatel usazen;
- 4) "podnikatelem v silniční nákladní dopravě - nerezidentem" podnik silniční nákladní dopravy, který svou činnost provozuje v hostitelském členském státě;
- 5) "řidičem" osoba, která i po krátkou dobu řídí dané vozidlo nebo je veze ve vozidle, aby v rámci svých povinností byla v případě potřeby k dispozici pro řízení;
- 6) "kabotáží" vnitrostátní přeprava pro cizí potřebu dočasně provozovaná v hostitelském členském státě v souladu s tímto nařízením;
- 7) "závažným porušením právních předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy" porušení, která mohou vést ke ztrátě dobré pověsti v souladu s čl. 6 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. [1071/2009](#) nebo k dočasnému nebo trvalému odejmutí licence.

KAPITOLA II

MEZINÁRODNÍ PŘEPRAVA

Článek 3

Obecná zásada

Mezinárodní přeprava je prováděna na základě licence Společenství a dále osvědčení řidiče, pokud je řidič státním příslušníkem třetí země.

Článek 4

Licence Společenství

1. Licenci Společenství vydá členský stát podle tohoto nařízení každému podnikateli v silniční nákladní dopravě provozujícímu nákladní dopravu pro cizí potřebu, který

a) je usazen v tomto členském státě v souladu s právními předpisy Společenství a vnitrostátními právními předpisy daného členského státu a

b) je v členském státě usazení, v souladu s právními předpisy Společenství a vnitrostátními právními předpisy tohoto členského státu o přístupu k povolání podnikatele v silniční nákladní dopravě, oprávněn k provozování mezinárodní silniční nákladní přepravy.

2. Licenci Společenství vydávají příslušné orgány členského státu usazení na dobu až deseti let s možností prodloužení platnosti.

2. Licence Společenství a její opisy vydané přede dnem použitelnosti tohoto nařízení zůstávají platné do dne skončení jejich platnosti.

2. Komise přizpůsobí dobu platnosti licence Společenství technickému pokroku, zejména pokud jde o vnitrostátní elektronické rejstříky podniků silniční dopravy uvedené v článku 16 nařízení (ES) č. [1071/2009](#). Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 15 odst. 2.

>C1 Členský stát usazení vydá držiteli prvopis licence Společenství, který musí být uchováván podnikatelem v silniční nákladní dopravě, a tolik opisů, kolik má držitel licence Společenství k dispozici vozidel, ať vlastních, nebo užívaných například na základě smluv o koupi na splátky, pronájmu či leasingu. <

4. Licence Společenství a opisy odpovídají vzoru stanovenému v příloze II, která rovněž stanoví podmínky pro jejich užívání. Obsahují alespoň dva bezpečnostní prvky uvedené v příloze I.

4. Komise přizpůsobí přílohy I a II technickému pokroku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 15 odst. 2.

5. Licence Společenství a její opisy se opatří razítkem orgánu vydávajícího licenci, jakož i podpisem a pořadovým číslem. Pořadová čísla licence Společenství a opisů se zanesou do záznamů o podnikateli v silniční nákladní dopravě ve vnitrostátním elektronickém rejstříku podniků silniční dopravy.

6. Licence Společenství se vydává na jméno podnikatele v silniční nákladní dopravě a je nepřenosná. >C1 Opis licence Společenství se musí nacházet v každém vozidle < podnikatele v silniční nákladní dopravě a musí být předložen na žádost oprávněného kontrolora.

6. >C1 U soupravy vozidel se musí opis nacházet v tažném vozidle. < Platí pro celou soupravu vozidel, a to i v případě, že přívěs nebo návěs není uveden do provozu nebo registrován jménem držitele licence nebo že je uveden do provozu nebo registrován v jiném státě.

Článek 5

Osvědčení řidiče

1. Osvědčení řidiče vydá členský stát v souladu s tímto nařízením každému podnikateli v silniční nákladní dopravě, který

a) je držitelem licence Společenství a

b) v uvedeném členském státě buď v souladu s právními předpisy zaměstnává řidiče, který není státním příslušníkem členského státu ani dlouhodobě pobývajícím rezidentem ve smyslu směrnice Rady [2003/109/ES](#) ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty⁽¹³⁾, nebo v souladu s právními předpisy používá řidiče, který není státním příslušníkem členského státu ani dlouhodobě pobývajícím rezidentem ve smyslu uvedené směrnice a který je podnikateli v silniční nákladní dopravě k dispozici v souladu s podmínkami zaměstnání a podmínkami odborného výcviku stanovenými v tomto členském státě

i) právními a správními předpisy a případně

ii) kolektivními smlouvami v souladu s pravidly platnými v daném členském státě.

2. Osvědčení řidiče vydají příslušné orgány členského státu, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen, na žádost držitele licence Společenství pro každého řidiče, který není státním příslušníkem členského státu ani dlouhodobě pobývajícím rezidentem ve smyslu směrnice [2003/109/ES](#) a který je zaměstnán tímto podnikatelem v silniční nákladní dopravě v souladu s právními předpisy, nebo pro každého řidiče, který není ani státním příslušníkem členského státu, ani dlouhodobě pobývajícím rezidentem ve smyslu uvedené směrnice a který je podnikateli v silniční nákladní dopravě k dispozici. Každé osvědčení řidiče potvrzuje, že řidič v něm uvedený je zaměstnán v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 1.

3. Osvědčení řidiče odpovídá vzoru uvedenému v příloze III. Obsahuje alespoň dva bezpečnostní prvky uvedené v příloze I.

4. Komise přizpůsobí přílohu III technickému pokroku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají v souladu s regulativním postupem s kontrolou podle čl. 15 odst. 2.

5. Osvědčení řidiče se opatří razítkem orgánu vydávajícího osvědčení, jakož i podpisem a pořadovým číslem. Pořadové číslo osvědčení řidiče se zanesou do vnitrostátního elektronického rejstříku podniků silniční dopravy jako součást záznamů o podnikateli v silniční nákladní dopravě, který osvědčení propůjčuje řidiči, jehož jméno je v něm uvedeno.

6. Osvědčení řidiče náleží podnikateli v silniční nákladní dopravě, který je propůjčuje řidiči, jehož jméno je v osvědčení uvedeno, v případech kdy tento řidič řídí vozidlo na základě licence Společenství vydané danému podnikateli v silniční nákladní dopravě. Opis osvědčení řidiče, který vydaly příslušné orgány členského státu, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen, musí být uchováván u podnikatele v silniční nákladní dopravě. Osvědčení řidiče musí být předloženo na žádost oprávněného kontrolora.

7. Osvědčení řidiče se vydává na dobu, kterou určuje vydávající členský stát, přičemž maximální doba platnosti osvědčení je pět let. Osvědčení řidiče vydaná přede dnem použitelnosti tohoto nařízení zůstávají platná do dne skončení jejich platnosti.

7. Osvědčení řidiče je platné, pouze pokud jsou splněny podmínky pro jeho vydání. Členské státy přijmou vhodná opatření pro zajištění toho, že podnikatel v silniční nákladní dopravě vrátí osvědčení bez prodlení vydávajícím orgánům, nejsou-li již tyto podmínky splněny.

Článek 6

Ověřování podmínek

1. Při podání žádosti o vydání licence Společenství nebo o prodloužení její platnosti v souladu s čl. 4 odst. 2 ověří příslušné orgány členského státu usazení, zda podnikatel v silniční nákladní dopravě splňuje nebo nadále splňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1.

2. Příslušné orgány členského státu usazení pravidelně ověřují prováděním každoročních kontrol alespoň 20% platných osvědčení řidiče vydaných v tomto členském státě, zda jsou nadále plněny podmínky uvedené v čl. 5 odst. 1, na jejichž

základě bylo osvědčení řidiče vydáno.

Článek 7

Zamítnutí vydání licence Společenství či osvědčení řidiče a jejich odejmutí

1. Nejsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1 nebo podmínky stanovené v čl. 5 odst. 1, zamítnou příslušné orgány členského státu usazení odůvodněným rozhodnutím žádost o vydání nebo prodloužení platnosti licence Společenství nebo vydání osvědčení řidiče.

2. Příslušné orgány odejmou licenci Společenství nebo osvědčení řidiče, pokud držitel

- a) již nesplňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1 nebo podmínky stanovené v čl. 5 odst. 1 nebo
- b) poskytl v souvislosti se žádostí o licenci Společenství nebo osvědčení řidiče nesprávné informace.

KAPITOLA III

KABOTÁŽ

Článek 8

Obecná zásada

1. Každý podnikatel v silniční nákladní dopravě provozující nákladní dopravu pro cizí potřebu, který je držitelem licence Společenství a jehož řidič, pokud je státním příslušníkem třetí země, má osvědčení řidiče, je oprávněn za podmínek stanovených v této kapitole provozovat kabotáž.

2. Podnikatelé v silniční nákladní dopravě uvedení v odstavci 1 jsou oprávněni >C1 v návaznosti na mezinárodní přepravu nákladu z jiného členského státu < nebo ze třetí země do hostitelského členského státu provést po dodání nákladu s týmž vozidlem, nebo v případě soupravy s týmž motorovým vozidlem, až tři kabotážní přepravy. K poslední vykládce v rámci kabotáže musí v hostitelském členském státě dojít do 7 dnů od poslední vykládky navazující na mezinárodní přepravu.

2. Podnikatelé v silniční nákladní dopravě mohou ve lhůtě uvedené v prvním pododstavci provést některé nebo všechny kabotážní přepravy povolené podle uvedeného pododstavce v jakémkoli členském státě za podmínky, že budou omezeny na jednu kabotážní přepravu na členský stát >C1 ve lhůtě tří dnů ode dne, kdy bez nákladu vstoupí na území tohoto členského státu. <

3. Má se za to, že vnitrostátní silniční nákladní přeprava uskutečněná v hostitelském členském státě podnikatelem v silniční nákladní dopravě - nerezidentem je v souladu s tímto nařízením, pouze pokud tento podnikatel může předložit jasné důkazy o dovozu v rámci mezinárodní přepravy a o každé návazné kabotáži, kterou uskutečnil.

3. Důkazy uvedené v prvním pododstavci musí pro každou jízdu obsahovat tyto údaje:

- a) jméno, adresa a podpis odesílatele;
- b) jméno, adresa a podpis podnikatele v silniční nákladní dopravě;
- c) jméno a adresa příjemce; po dodání nákladu i jeho podpis a datum dodání;
- d) místo a datum přejímky nákladu a místo určené pro dodání;
- e) běžný popis nákladu a způsobu balení, v případě nebezpečných věcí pak jejich všeobecně známý popis, jakož i počet balení a jejich zvláštní označení a čísla;
- f) hrubá hmotnost nákladu nebo jiné vyjádření jeho množství;
- g) registrační značka (poznávací značka) motorového >C1 vozidla a přívěsu. <

4. Nevyžaduje se žádný další doklad, který by prokazoval splnění podmínek stanovených v tomto článku.

5. Každý podnikatel v silniční nákladní dopravě, který je v členském státě usazení oprávněn v souladu s jeho právními předpisy k provozování silniční nákladní přepravy >C1 pro cizí potřebu uvedené v čl. 1 odst. 5 písm. a), b) a c), < je za podmínek stanovených v této kapitole oprávněn k provozování kabotáže stejného druhu nebo kabotáže vozidly stejné kategorie.

6. Povolení k provozování kabotáže >C1 v rámci přepravy uvedené v čl. 1 odst. 5 písm. d) a e) < nepodléhá žádným omezením.

Článek 9

Pravidla týkající se kabotáže

1. Nestanoví-li právní předpisy Společenství jinak, podléhá provádění kabotáže platným právním a správním předpisům hostitelského členského státu, pokud jde o

- a) podmínky, jimiž se řídí smlouvy o přepravě;
- b) hmotnosti a rozměry silničních vozidel;
- c) požadavky pro přepravu určitých kategorií nákladu, zejména nebezpečných věcí, potravin podléhajících rychlé zkáze a živých zvířat;
- d) doby řízení a doby odpočinku;
- e) daň z přidané hodnoty (DPH) na dopravní služby.

1. Hmotnosti a rozměry uvedené v prvním pododstavci písm. b) mohou případně překročit hodnoty platné v členském státě, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen, nesmějí však za žádných okolností překročit mezní hodnoty stanovené hostitelským členským státem pro vnitrostátní provoz nebo technické hodnoty uvedené v dokladech podle čl. 6 odst. 1 směrnice Rady [96/53/ES](#) ze dne 25. července 1996, kterou se pro určitá silniční vozidla provozovaná v rámci Společenství stanoví maximální přípustné rozměry pro vnitrostátní a mezinárodní provoz a maximální přípustné hmotnosti pro mezinárodní provoz⁽¹⁴⁾.

2. Právní a správní předpisy uvedené v odstavci 1 se na podnikatele v silniční nákladní dopravě - nerezidenty použijí za stejných podmínek, které jsou uplatňovány na podnikatele v silniční nákladní dopravě usazené v hostitelském členském státě, aby bylo zabráněno jakékoli diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo místa usazení.

Článek 10

Ochranný postup

1. V případě vážného narušení vnitrostátního dopravního trhu v určité územní oblasti způsobeného či zhoršeného kabotáží může kterýkoliv členský stát předat věc Komisi za účelem přijetí ochranných opatření, přičemž jí poskytne nezbytné informace a oznámí jí opatření, která má v úmyslu přijmout ve vztahu k podnikatelům v silniční nákladní dopravě - rezidentům.

2. Pro účely odstavce 1 se rozumí

2. - "vážným narušením vnitrostátního dopravního trhu v určité územní oblasti" výskyt specifických potíží na trhu, které mohou vést k závažnému a potenciálně dlouhodobému převisu nabídky nad poptávkou, jenž by mohl ohrozit finanční stabilitu a přežití významného počtu podnikatelů v silniční nákladní dopravě,

2. - "územní oblastí" oblast, která zahrnuje celé území členského státu či jeho část nebo zasahuje na celé území jiných členských států či na jeho část.

3. Komise přezkoumá situaci zejména na základě příslušných údajů a po konzultaci výboru uvedeného v čl. 15 odst. 1 ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení žádosti členského státu rozhodne, zda jsou ochranná opatření nutná, a pokud nutná jsou, přijme je.

3. Tato opatření mohou zahrnovat dočasné vyloučení dotyčné oblasti z oblasti působnosti tohoto nařízení.

3. Opatření přijatá v souladu s tímto článkem zůstanou v platnosti po dobu nejdéle šesti měsíců, která může být jednou prodloužena za stejných podmínek platnosti.

3. Komise každé rozhodnutí přijaté podle tohoto odstavce neprodleně oznámí členským státům a Radě.

4. Pokud Komise rozhodne o přijetí ochranných opatření týkajících se jednoho nebo více členských států, jsou příslušné orgány dotyčných členských států povinny přijmout ve vztahu k podnikatelům v silniční nákladní dopravě - rezidentům odpovídající opatření a informovat o nich Komisi. Tato opatření se použijí nejpozději k témuž datu jako ochranná opatření přijatá Komisí.

5. Každý členský stát může rozhodnutí přijaté Komisí podle odstavce 3 předložit do 30 dnů od jeho oznámení Radě. Rada může kvalifikovanou většinou do 30 dnů od tohoto předložení, nebo došlo-li k předložení několika členskými státy, od prvního předložení přijmout odlišné rozhodnutí.

5. Na rozhodnutí Rady se vztahují podmínky platnosti stanovené ve třetím pododstavci odstavce 3. Příslušné orgány dotyčných členských států jsou povinny přijmout ve vztahu k podnikatelům v silniční nákladní dopravě - rezidentům odpovídající opatření a informovat o nich Komisi. Nepřijme-li Rada rozhodnutí ve lhůtě stanovené v prvním pododstavci, je rozhodnutí Komise konečné.

6. Je-li Komise toho názoru, že je třeba prodloužit platnost opatření uvedených v odstavci 3, předloží návrh Radě, která rozhodne kvalifikovanou většinou.

KAPITOLA IV

VZÁJEMNÁ SPOLUPRÁCE A SANKCE

Článek 11

Vzájemná spolupráce

Členské státy navzájem spolupracují při zajišťování provádění a sledování tohoto nařízení. Vyměňují si informace prostřednictvím národních kontaktních míst zřízených podle článku 18 nařízení (ES) č. [1071/2009](#).

Článek 12

Sankce za porušení ukládané členským státem usazení

1. V případě závažného porušení právních předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy, k němuž došlo nebo jež bylo zjištěno v jakémkoli členském státě, přijmou příslušné orgány členského státu, v němž je usazen podnikatel v silniční nákladní dopravě, který se porušení dopustil, ve věci vhodná opatření, jež mohou zahrnovat varování, pokud je vnitrostátními právními předpisy upraveno, a tento postup může vést mimo jiné k uložení těchto správních sankcí:

- a) dočasné nebo trvalé odejmutí některých nebo všech opisů licence Společenství;
- b) dočasné nebo trvalé odejmutí licence Společenství.

1. Tyto sankce mohou být stanoveny po přijetí konečného rozhodnutí ve věci a musí zohledňovat závažnost porušení, kterého se držitel licence Společenství dopustil, a celkový počet opisů této licence, které drží pro mezinárodní dopravu.

2. V případě závažného porušení týkajícího se zneužití či nesprávného použití osvědčení řidiče uloží příslušné orgány členského státu, v němž je usazen podnikatel v silniční nákladní dopravě, který se tohoto porušení dopustil, přiměřené sankce, například

- a) pozastavení vydání osvědčení řidiče;
- b) odejmutí osvědčení řidiče;
- c) podřízení vydání osvědčení řidiče dalším podmínkám, které zabrání zneužívání nebo nesprávnému používání těchto osvědčení;
- d) dočasné nebo trvalé odejmutí některých nebo všech opisů licence Společenství;
- e) dočasné nebo trvalé odejmutí licence Společenství.

2. Tyto sankce mohou být stanoveny po přijetí konečného rozhodnutí ve věci a musí zohledňovat závažnost porušení, kterého se držitel licence Společenství dopustil.

3. Příslušné orgány členského státu, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen, sdělí příslušným orgánům členského státu, na jehož území bylo porušení zjištěno, co nejdříve a nejpozději do šesti týdnů po konečném rozhodnutí ve věci, zda a které sankce byly podle odstavců 1 a 2 tohoto článku uloženy.

3. Pokud sankce uloženy nejsou, uvedou příslušné orgány členského státu usazení příslušné důvody.

4. Příslušné orgány zajistí, aby celkové sankce uložené dotyčnému podnikateli v silniční nákladní dopravě byly úměrné porušení **>C1** nebo porušením, která byla příčinou uložení těchto sankcí, přičemž zohlední sankce za totéž porušení **<** již uložené v členském státě, v němž bylo porušení zjištěno.

5. Příslušné orgány členského státu, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen, mohou rovněž v souladu s vnitrostátním právem zahájit proti dotyčnému podnikateli řízení před příslušným vnitrostátním soudem. O každém takové rozhodnutí uvedomí příslušný orgán hostitelského státu.

6. Členské státy zajistí, aby podnikatelé v silniční nákladní dopravě měli právo odvolat se proti správním sankcím uloženým podle tohoto článku.

Článek 13

Sankce za porušení ukládané hostitelským členským státem

1. Zjistí-li příslušné orgány členského státu, že došlo k závažnému porušení tohoto nařízení nebo právních předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy podnikatelem v silniční nákladní dopravě - nerezidentem, předá členský stát, na jehož území bylo porušení zjištěno, příslušným orgánům členského státu, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen, co nejdříve a nejpozději do šesti týdnů po svém konečném rozhodnutí tyto údaje:

- a) popis porušení, jakož i datum a čas, kdy k němu došlo;
- b) kategorie, druh a závažnost porušení a
- c) uložené a vykonané sankce.

1. Příslušné orgány hostitelského členského státu mohou požádat příslušné orgány členského státu usazení, aby

uložily správní sankce podle článku 12.

2. Aniž je dotčeno trestní stíhání, je příslušný orgán hostitelského členského státu oprávněn uložit sankce podnikateli v silniční nákladní dopravě - nerezidentovi, který při provozování kabotáže na území tohoto státu porušil toto nařízení nebo právní předpisy členských států nebo Společenství v oblasti silniční dopravy. Tyto sankce nesmějí být diskriminační. Sankce mohou mimo jiné spočívat ve varování nebo v případě závažných porušení v dočasném zákazu provozování kabotáže na území hostitelského státu, kde k porušení došlo.

3. Členské státy zajistí, aby podnikatelé v silniční nákladní dopravě měli právo odvolat se proti správním sankcím uloženým podle tohoto článku.

Článek 14

Zápis do vnitrostátních elektronických rejstříků

Členské státy zajistí, aby závažná porušení právních předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy, kterých se dopustili podnikatelé v silniční nákladní dopravě usazení na jejich území a jež vedla k uložení sankce kterýmkoli členským státem, jakož i dočasné nebo trvalé odejmutí licence Společenství nebo jejího opisu, byly zapsány do vnitrostátního elektronického rejstříku podniků silniční dopravy. Položky v rejstříku, které se týkají dočasného nebo trvalého odejmutí licence Společenství, zůstávají v databázi po dobu dvou let ode dne uplynutí doby, na kterou byla licence dočasně odejmuta, nebo dvou let ode dne trvalého odejmutí licence.

KAPITOLA V

PROVÁDĚNÍ

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený čl. 18 odst. 1 nařízení (EHS) č. [3821/85](#).
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí [1999/468/ES](#) s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 16

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou všechna opatření, aby zajistily jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi uvedené předpisy do 4. prosince 2011 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny.

Členské státy zajistí, aby všechna taková opatření byla přijata bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení.

Článek 17

Podávání zpráv

1. Každé dva roky uvědomí členské státy Komisi o počtu podnikatelů v silniční nákladní dopravě, kteří jsou držiteli licencí Společenství k 31. prosinci předchozího roku, a o počtu opisů licencí odpovídajících počtu vozidel v provozu k tomuto dni.
2. Členské státy rovněž informují Komisi o počtu osvědčení řidiče vydaných v předchozím kalendářním roce, jakož i o počtu osvědčení řidiče v oběhu ke dni 31. prosince téhož roku.

3. Komise do konce roku 2013 vypracuje zprávu o situaci na trhu Společenství v oblasti silniční dopravy. Tato zpráva obsahuje analýzu situace na trhu včetně hodnocení účinnosti kontrol a vývoj podmínek zaměstnávání v dané profesi, jakož i posouzení toho, zda bylo při harmonizaci předpisů mimo jiné v oblasti prosazování práva a poplatků za užívání silnic, jakož i právních předpisů v sociální oblasti a v oblasti bezpečnosti dosaženo takového pokroku, že lze předpokládat další otevírání domácích trhů silniční dopravy, včetně kabotáže.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 18

Zrušení

Nařízení (EHS) č. [881/92](#) a (EHS) č. [3118/93](#) a směrnice [2006/94/ES](#) se zrušují.

Odkazy na zrušená nařízení a směrnici se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 19

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 4. prosince 2011 s výjimkou článků 8 a 9, které se použijí ode dne 14. května 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Pozn. ASPI: Text dokumentu včetně příloh naleznete ve formátu pdf na webové adrese <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2009R1072:20130701:CS:PDF>

---

(1) Úř. věst. C 204, 9.8.2008, s. 31.

(2) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 21. května 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 9. ledna 2009 (Úř. věst. C 62 E, 17.3.2009, s. 46), postoj Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2009 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. září 2009.

(3) Úř. věst. L 95, 9.4.1992, s. 1.

(4) Úř. věst. L 279, 12.11.1993, s. 1.

(5) Úř. věst. L 374, 27.12.2006, s. 5.

(6) Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1.

(7) Úř. věst. L 368, 17.12.1992, s. 38.

(8) Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1.

(9) Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 8.

(10) Viz strana 51 v tomto čísle Úředního věstníku.

(11) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(12) Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 82.

(13) Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44.

(14) Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 59.